

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/142/2018
Identifikačné číslo spisu:	7716214573
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7716214573.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu L. T., bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. Simonou Marcinovou, advokátkou so sídlom v Michalovciach, Námestie slobody 13, proti žalovanému Endepro, s.r.o. v likvidácii, so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 49, IČO: 35 805 731, zastúpeného De minimis, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Lovinského 22, o určenie, že zmluva o úvere je neplatná, že zmluva o doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru je neplatná, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 8Csp/112/2016, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. januára 2018 sp.zn. 11Co/230/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 17. marca 2017 č.k. 8Csp/112/2016 zamietol žalobu a žalovanému priznal plnú náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 24. januára 2018 sp.zn. 11Co/230/2017 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal žalovaný dovolanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 420 písm. f/ CSP. Namietal nasledovné: a/ odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vôbec nezodpovedá výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, teda napadnuté rozhodnutie je arbitrárne, čím porušuje právo žalovaného na spravodlivý proces; b/ odvolacie konanie nie je plnohodnotným pokračovaním prvostupňového konania, ale úlohou odvolacieho konania je preskúmať správnosť prvostupňového rozhodnutia; c/ odvolací súd porušil § 380 ods. 1 CSP, teda že nerešpektoval svoju viazanosť odvolacími dôvodmi; d/ odvolací súd porušil § 382 CSP, keď odvolací súd neumožnil žalovanému

vyjadriť sa k zákonu č. 279/2017 Z.z. o bankách; e/ odvolací súd porušil práva žalovaného na spravodlivý proces aj tým, že odvolacie konanie a následné napadnuté rozhodnutie nerešpektuje zásadu rovnosti strán pred zákonom, nerešpektuje princíp procesnej férovosti, ani princíp právnej istoty; f/ konanie pred súdom prvej inštancie ako aj odvolacie konanie sa netýkalo len zmluvy o zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z., ale aj inomínatnej zmluvy o doplnkovej službe, na ktorú sa zákon č. 129/2010 Z.z. nevzťahuje. Namietal, že odvolací súd ani slovom neuviedol, prečo by malo byť nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu aj v časti určenia neplatnosti zmluvy o doplnkovej službe, na ktorú sa zákon č. 279/2017 Z.z. vôbec nevzťahuje. Žalovaný navrhol, aby dovolací súd rozhodol podľa § 449 ods. 3 CSP tak, že uznesenie odvolacieho súdu mení tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdzuje, alebo eventuálne, aby rozhodol podľa § 449 ods. 1 CSP tak, že rozhodnutie odvolacieho súdu zrušuje a vec vracia odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobca sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd zmätočnosti, ktoré sú vymenované v ustanoveniach § 420 písm. a/ až f/ CSP. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Pokiaľ je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

8. Žalovaný dovolaním napadol uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z uvedeného je zrejmé, že sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej, ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Zrušovacie rozhodnutie odvolacieho súdu je upravené v § 389 CSP. Dané ustanovenie vypočítava štyri prípady, kedy odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie. Dôvody uvedené v § 389 ods. 1 písm. a/, b/ a d/ sú procesnými dôvodmi, t.j. pri ich splnení odvolací súd vec vecne neprejednáva, pretože sú tu prekážky procesného charakteru, kvôli ktorým musí odvolací súd rozhodnutie zrušiť. Dôvod vymedzený v § 389 ods. 1 písm. c/ znamená, že odvolací súd sa zaoberal meritom veci, skúmal vec po skutkovej aj právnej stránke, avšak dospel k záveru, že je potrebné doplniť dokazovanie. V dôsledku tejto skutočnosti nemohol súd vo veci meritórne rozhodnúť, napriek tomu, že sa vecou samou vecne zaoberal. V danom prípade odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vec mu vrátil späť na ďalšie konanie. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že uznesenie odvolacieho súdu, ktorým zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani ktorým sa konanie končí.

9. V súvislosti s podaným dovolaním smerujúcim proti zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré bolo vrátené na ďalšie konanie, dovolací súd poukazuje na rozhodnutie č. R 19/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2017, ktorého právna veta znie: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci

samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku“.

10. Najvyšší súd vzhľadom na uvedené dovolanie žalovaného ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej procesnej nesprávnosti.

11. V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi najvyšší súd trovy dovolacieho konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy v tomto konaní nevznikli.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.